

Тема 3. Політика, ідеологія та офіційне бачення минулого України в 1920-х – 1953 рр. Доля історика

Рекомендована література

1. Савенок Л. Вчений-історик і суспільство в УСРР часів непу: характер і наслідки взаємодії. *Проблеми історії України: факти, судження, пошуки*. 2007. №7. С. 293-294.
2. Савчук В. Інтелігенція Дніпропетровщини в «обіймах» влади: 20–30-ті роки ХХ століття. *Реабілітовані історією: у 27 т. голов. ред. кол.: Тронько П.Т.* Дніпропетровськ, 2009.
3. Острянюк А.М. Наукові історичні школи в Україні: фантоми української історіографії. *Історіографічні дослідження в Україні*. Зб. наук. пр. Київ, 2012. Вип. 22. С. 293–310.
4. Калакура Я. Образ українського радянського історика в контексті інтроспекції. *Ейдос. Альманах теорії та історії історичної науки*. Вип.8. Київ, 2015. С. 41-53.
5. Інститут історії України Національної академії наук України: Документи і матеріали 1936–1991: У 2 кн. Відп. ред. В.А. Смолій; упор. О.С. Рубльов, О.В. Юркова. Київ, 2011. Кн. 1: 1936–1947.
6. Історик і влада. Колективна монографія. Відповідальний редактор В. Смолій; творчий керівник проекту І. Колесник. Київ : Інститут історії України НАН України, 2016. 543 с. URL : <http://history.org.ua/LiberUA/978-966-02-7782-3/978-966-02-7782-3.pdf>
7. Інститут історії України Національної академії наук України: Документи і матеріали 1936–1991: У 2 кн. Відп. ред. В.А. Смолій; упор. О.С. Рубльов, О.В. Юркова. Київ, 2011. Кн. 1: 1936–1947.

Зміст теми передбачає вивчення:

Організації історичної науки в УРСР. Історії України в офіційній радянській історіографії. Культурних та історіографічних місій генерацій істориків. Ролі М. Покровського в політизації історії для якого «історія стала політикою, перекинутою в минуле». Арешт і слідство К. Штепи. Віктор Петров (1894–1969): історик і влада. Постаті Олександра Оглоблина.

Контрольні заходи

Дискусія: Історія України в радянській офіційній історіографії довоєнного періоду (max 7 балів)

Методика проведення дискусії

Дискусія – це метод, за допомогою якого здійснюється групове обговорення проблеми з метою досягнення спільної думки шляхом зіставлення різних версій. Дискусію варто поділити на етапи:

- 1) визначення теми,
- 2) збір інформації,
- 3) упорядкування інформації,
- 4) інтерпретація історичних фактів
- 5) вироблення колективного висновку (можливе),

Під час історичної дискусії можливе використання наступних прийомів:

- аргументації,
- дебатів,
- демонстрації
- логічних зв'язків,
- полеміки,
- евристики

Рекомендована кількість використаної літератури – 5–6 позицій. Тривалість дискусії – 30 хвилин. Можливо використовувати колективну підготовку.